



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 39/03-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2003 prerokoval sťažnosť P. K., t. č. Ústav na výkon väzby v B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., Advokátska kancelária, B., vo veci porušenia základných práv podľa čl. 17 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 5 ods. 4, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 3 To 59/02 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 24/01, za účasti Slovenskej republiky, v zastúpení Krajským súdom v Bratislave a Najvyšším súdom Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. septembra 2002 doručené podanie P. K., t. č. Ústav na výkon väzby v B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť“.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa vyzval listom z 2. októbra 2002, aby odstránil nedostatky podania a v lehote 20 dní od doručenia výzvy predložil ústavnému súdu splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Dňa 7. novembra 2002 bolo ústavnému súdu doručené splnomocnenie sťažovateľa udelené advokátovi JUDr. S. J., Advokátska kancelária, B., na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ako aj podanie právneho zástupcu zo 4. novembra 2002 označené ako „Doplnenie ústavnej sťažnosti zo dňa 17. 09. 2002“ a 11. novembra 2002 pod rovnakým označením podanie zo 6. novembra 2002.

Pretože ani tieto podania nespĺňali náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde pre návrh na začatie konania pred ústavným súdom, keď podľa týchto podaní sťažnosť smeruje proti „Slovenskej republike v zastúpení Krajský súd v Bratislave“, avšak v návrhu na rozhodnutie uvedenom v poslednom podaní zo 6. novembra 2002 sťažovateľ žiadal vydať nález v znení: „1. Základné práva sťažovateľa, a to (...) boli postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 3 To 59/02 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 24/01, porušené. 2. Podľa § 56 ods. 4 zákona č. 38/1993 Z. z. (...) Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 150.000,- Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia“, sťažovateľ bol prostredníctvom svojho právneho zástupcu ústavným súdom vyzvaný, aby uvedené nedostatky odstránil, prípadne svoje podanie spresnil a doplnil v zmysle označených ustanovení v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň bol sťažovateľ upozornený, že ak uvedené nedostatky jeho podania nebudú odstránené, ústavný súd ho v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a uznesenie o tom nemusí ani odôvodniť. Táto výzva bola právnenému zástupcovi sťažovateľa doručená 27. novembra 2002.

Následne bolo prostredníctvom právneho zástupcu 10. decembra 2002 ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „odpoveď na výzvu Ústavného súdu“, v ktorom ako účastníka, proti ktorému sťažnosť smeruje, označil: „Slovenská republika v zastúpení Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava a Najvyšší súd Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 814 90 Bratislava“, avšak v návrhu na rozhodnutie žiadal vydať nález v (pôvodnom) znení: „1. Základné práva sťažovateľa, a to právo na to, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; právo byť vo väzbe len zo zákonného dôvodu a na základe rozhodnutia sudcu alebo súdu, právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie, ak je táto nezákonná, a právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po nevyhnutnú resp. primeranú dobu alebo byť prepustený počas konania podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky; právo sťažovateľa na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; právo sťažovateľa na spravodlivé, verejné prejednanie svojej veci nezávislým a nestranným súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; právo sťažovateľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 3 To 59/02 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 24/01, porušené. 2. Podľa § 56 ods. 4 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 150.000,- Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“ Sťažovateľ teda nevymedzil svoj návrh na začatie konania presne, určito a zrozumiteľne, teda tak, aby na jeho základe bolo možné vysloviť porušenie označených základných práv a slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd

vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých náležitostí návrhu na začatie konania. Každý návrh na začatie konania musí spĺňať aspoň také náležitosti, ktoré umožňujú ústavnému súdu posúdiť, či sú splnené podmienky pre uplatnenie jeho právomoci alebo či nejde o zrejme bezúspešné uplatnenie práva. Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ, ktorý je kvalifikovane zastúpený, bol vo výzve ústavného súdu poučený o náležitostiach ustanovených zákonom o ústavnom súde pre návrh na začatie konania a o tom, ktoré konkrétne nedostatky svojich podaní zo 4. a 6. novembra 2002 je potrebné v ustanovenej lehote odstrániť, ako aj o možných dôsledkoch podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ak uvedené nedostatky nebudú odstránené. Napriek tomu sťažovateľ tieto nedostatky podania neodstránil, teda neodstránil rozpor medzi označením, proti komu sťažnosť smeruje (§ 50 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde), a formuláciou návrhu rozhodnutia, ktorého sa domáhal (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Pretože predmetný návrh na začatie konania (sťažnosť) v predloženej podobe nespĺňal náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a sťažovateľ ho nedoplnil v súlade s výzvou ústavného súdu, bolo potrebné tento návrh po jeho predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2003